jealt ära minema, aga
nii et keegi ei kuule aga
ise, waid nii, et ikka
arwavad et ja jängis
magab. Wäljas wõtab pisto
ombale ja ukse äärest ~~tiiva~~
~~ära~~ 1) ääre laast,
2) liiva äärest ja 3) meetrilt
ja jüs istub kaugemale minna
jalga, jüs jäädame. Hans
ütlemud nii kuidas härg õpe-
tanud. — Õhtul minnud
Hansu tapma, waadatud:
Hans magab ikka jängis.
Wõtnud nuga, leigatud
naaga arwatud Hansu
kaela, aga ei tule weri
wälja. Siis jei lõmendab:
Hakatud waatama
ja leidnud Hansu ajamel

ölekuhu pinjaki jaes seisab.
Wõetud ölekuhu jängist
wälja ja wiidud jõudame
Tallo, kus jeda ja leist. Male-
tuse, et Hans nii moodi oli
ütlemud lõimud tervet wana
paganat kari Hansu
tapa ajamo, et tale rõõmu
maksta: ära tappa.
Hans jäänud ~~ei~~ härja tur-
jal ikka edasi. Tõises küünd
härg Hansult: „Kas näed
kedagi tulema?“ „Ei näe“
härg küsinud jälle: „Kas näed
kedagi tulema?“ „Jah näen“
Rõõmud Hans. Härg
küsinud: „Wisko tamme
laast maha!“ Hans
wiinud härja käsu
peale tamme laastu